29/12/2018

Η εκκλησία κοντά στους άστεγους και άπορους συνανθρώπους μας. Βραδινός αγώνας επιβίωσης στο κέντρο της Αθήνας. ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ

/ Επικαιρότητα

Το ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ βρέθηκε στο κέντρο της Αθήνας και κατέγραψε άλλη μια φιλανθρωπική δράση της εκκλησίας για τους συνανθρώπους μας που η κρίση τους χτύπησε την πόρτα και η ανέχεια τους έχει γονατίσει.

Ρεπορτάζ Αντώνης Μακατούνης
Φωτογραφίες Νίκος Οικονόμου

Ήταν Τρίτη, εννέα και μισή το βράδυ στο κέντρο της Αθήνας, έξω από τη Βαρβάκειο Αγορά στην οδό Αθηνάς. Εκτός από την παγωνιά, επικρατεί μία σχετική ηρεμία που διαταράσσεται από την παρουσία ενός μικρού πούλμαν. Στη θέα του δεκάδες συνάνθρωποί μας σπεύδουν να φτάσουν κοντά γιατί σε αυτό το πουλμανάκι θα βρουν τα απαραίτητα για την καθημερινή επιβίωσή τους, τρόφιμα, είδη ρουχισμού, κουβέρτες και είδη προσωπικής υγιεινής.

Έξω από το πούλμαν βρίσκονται τρεις κληρικοί και έξι εθελοντές οι οποίοι με ταχύτητα και παρατεταγμένοι ως ανθρώπινη «αλυσίδα» μοιράζουν τα πακέτα- φιλί της ζωής στους αστέγους, απόρους και εμπερίστατους συνανθρώπους μας.

«**Έχει πάρα πολύ κόσμο κάθε φορά, σήμερα ξεπερνούν τους διακόσιους. Κάθε Τρίτη βράδυ γίνεται μία εξόρμηση από διαφορετικές ενορίες κάθε φορά με την ευλογία του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου και υπό την αιγίδα του Γενικού φιλοπτώχου ταμείου. Προσπαθούμε να μαζέψουμε τους ανθρώπους που είναι στο κέντρο της Αθήνας, ενώ πάμε και στα σημεία που κάθονται και κουρνιάζουν για να κοιμηθούν το βράδυ (σ.σ. είναι άστεγοι). Έρχονται μας ζητούν κουβέρτες, ρούχα, τρόφιμα για να περάσουν όλη την εβδομάδα. Τους δίνουμε ξηρά τροφή, μπισκότα, κρουασάν, χυμούς, οτιδήποτε μπορεί να συντηρηθεί εκτός ψυγείου. Πρέπει να πω ότι σε όλη την Αρχιεπισκοπή τα καθημερινά συσσίτια των ενοριών ξεπερνούν τις πενήντα χιλιάδες» αναφέρει στο Διεθνές Πρακτορείο Εκκλησιαστικών Ειδήσεων «Ορθοδοξία» ο π. Αλέξιος Γιαννιός**

που είναι ο υπεύθυνος του φιλοπτώχου της Αρχιεπισκοπής Αθηνών και εφημέριος στον ιερό ναό αγίου Γεωργίου Παπάγου και συνεχίζει, «Είναι χειμώνας τώρα κάνει κρύο, πρέπει να ζεσταθούν. Πολλοί λίγοι είναι μετανάστες, οι περισσότεροι είναι Έλληνες. Ο κόσμος είναι αμείωτος, δίνουμε την αγάπη μας, την αγάπη της Εκκλησίας και πραγματικά οι συνάνθρωποί μας ζητούν αυτή τη βοήθεια αλλά και την επικοινωνία και την προσωπική σχέση με τους ιερείς για να τους πουν τα προβλήματά τους. Ο καθένας έχει μία προσωπική και ανεπανάληπτη προσωπικότητα, μου έκανε εντύπωση ένα νέο παιδί το οποίο όταν βρήκε δουλειά επέστρεψε πλυμένο το πάπλωμα που του είχαμε δώσει. Μας ευχαρίστησε ο Νικόλας και το έφερε για να το δώσει σε κάποιον άλλο που είχε περισσότερη ανάγκη από εκείνον. Βλέπουμε μία αλληλεγγύη και κατανόηση μεταξύ αυτών των ανθρώπων. Έχουμε ορίσει κάποια σημεία, στη Βαρβάκειο, στο Μοναστηράκι, στην πλατεία Κουμουνδούρου που μοιράζουμε τα πακέτα με τα τρόφιμα και τα ρούχα. Προσπαθούμε να ανακουφίσουμε τον πόνο και τη δυστυχία τους».

Τη συζήτηση μας τη διακόπτει ο Βαγγέλης ο οποίος έρχεται να ευχαριστήσει τον π. Αλέξιο, «**Είναι πολύ μεγάλη η βοήθεια της Εκκλησίας, την ευχαριστούμε**» , λέει με τρεμάμενη φωνή ο Βαγγέλης από τις κακουχίες που βιώνει καθημερινά.

“Δεν θα ζούσα χωρίς την Εκκλησία”

Τα πακέτα με τα τρόφιμα και τα ρούχα «εξαφανίζονται» σε λίγα μόλις λεπτά, όμως ακολουθούν δύο Ι.Χ που είναι γεμάτα με πακέτα για τους υπολοίπους απόρους που δεν πήραν τα προς το ζην από το μικρό πούλμαν, «Χωρίς την Εκκλησία αυτή τη στιγμή δεν θα ζούσα» λέει με συγκινημένη φωνή και δακρυσμένος ο Παναγιώτης και σπεύδει να πάρει τα τρόφιμα της εβδομάδας. «Η ενορία μας έχει καθημερινά συσσίτιο, μάλιστα είναι το πρώτο που έγινε στην ευρύτερη περιοχή τη δεκαετία του 70. Αυτό το συνεχίζουμε μέχρι σήμερα. Εδώ ήρθαμε για να προσφέρουμε τρόφιμα και ότι μπορούμε. Είναι πολύ μεγάλο το έργο της Εκκλησίας» σημειώνει ο π. Ισίδωρος Τσόρβας εφημέριος στον ιερό ναό Παναγίας Μαρμαριωτίσσης Χαλανδρίου», ενώ δίπλα του ο π. Χριστόδουλος Κλαδίτης εφημέριος στον ιερό ναό αγίας Σοφίας Νέου Ψυχικού συμπληρώνει, «Φέραμε 200 τσάντες με φαγητό και ρούχα. Πρέπει να φέρουμε για να τους δώσουμε τα προς το ζην. Πρέπει να πω ότι και στο ναό μας έχουμε συσσίτιο για 160 άτομα, ενώ χτίζουμε και γηροκομείο το οποίο το τελειώνουμε σε λίγο καιρό».

Ανάμεσα στους απόρους βλέπεις και οικογένειες οι οποίες ψάχνουν για

συσκευασμένα γάλατα για τα μικρά παιδιά τους. Κάποιος εθελοντής στη θέα των μικρών παιδιών δεν αντέχει, συγκινείται και δακρύζει. Για λίγη ώρα παίρνει βαθιές ανάσες αλλά μετά από λίγο επιστρέφει στη διακονία του.

«Ερχόμαστε για να συνεισφέρουμε από τις ενορίες της Αρχιεπισκοπής και συγκεκριμένα σήμερα από την ενορία της αγίας Σοφίας Νέου Ψυχικού, τρόφιμα και ρούχα που έχουν δώσει οι ενορίτες. Εδώ έχω έρθει τρεις φορές, ο κόσμος αυξάνεται κάθε φορά» υπογραμμίζει με έμφαση ο εθελοντής κ. Βαγγέλης Μαυρομιχαλάκης.

Επόμενος σταθμός το Μοναστηράκι, έξω από γνωστό παιχνιδάδικο της Αθήνας κοιμούνται τρεις ψυχές που έχουν φτιάξει αυτοσχέδια στρώματα με χαρτόκουτα και κουβέρτες. Μόλις βλέπουν τους ιεραποστόλους της πρωτεύουσας αναθαρρούν και βλέπεις ένα χαμόγελο να ζωγραφίζεται στο πρόσωπό τους, «Είναι οι ημέρες τέτοιες που πρέπει όλοι να προσφέρουμε και να δείξουμε το κοινωνικό μας πρόσωπο και την αγάπη μας προς το συνάνθρωπο» λέει ο Λευτέρης που προσφέρει εθελοντικά με όλες του τις δυνάμεις, ενώ δίπλα του ο επί πέντε χρόνια άστεγος Γιάννης προσθέτει με τρεμάμενη φωνή, «Ευχαριστούμε αυτούς τους ανθρώπους που δεν μας ξεχνούν και μας δίνουν το φιλί της ζωής».

Η σημερινή “ιερή αποστολή” τελειώνει μετά από δύο ώρες, οι εθελοντές αμίλητοι επιστρέφουν στα σπίτια τους και προσπαθούν να κατανοήσουν μάταια την κοινωνική τραγωδία που αντίκρισαν. Είναι βέβαιο ότι διδάχτηκαν ένα αξέχαστο μάθημα ζωής που θα τους συνοδεύει στον υπόλοιπο βίο τους. Οι τραγικές φιγούρες των συνανθρώπων τους δεν πρόκειται να ξεχαστούν εύκολα. Κι όμως, είναι δίπλα μας. Κάθε βράδυ είναι εκεί. Δυστυχώς κοντά τους είναι μόνο λίγοι άνθρωποι της Εκκλησίας.